

han er pligtig til at vise Kontrollen begge Regnskaber. Jeg tror altsaa ikke, at der vil vindes Noget ved denne Bestemmelse. Derimod er der noget Inkvisitorisk ved, at fremmede Folk skulle have Lov til at se, hvad man har tjent paa det og paa det, til at se, hvad man har brugt til sin Familie eller anvendt til Dit eller til Dat, og som sagt, jeg finder, at der er noget Urimeligt og Unyttigt deri. Selv vil jeg, efter hvad jeg har anthydet, ikke komme til at falde ind under denne Bestemmelse, men jeg kan godt se, at den er forbundet med store Ubehageligheder, uden da paa den anden Side at være til Nytte for Noget. Noget Andet er det naturligtvis, dersom en saadan Mand blev greben i Bedrageri. Saa er det klart, at man maatte sige: Lad os se alt, hvad Du har af Regnskabsvæsen, og at Manden maatte finde sig deri. I § 2 er sat som Norm for det OI, der skal bestattes, at det skal indeholde 2¹/₂ Vægtprocent Alkohol. Jeg skal hertil gøre den lille Bemærkning, som dog ikke har Stort paa sig. Det er underligt nok, at man her vil indføre Vægtprocenten, medens man i Brændeloven har Maalprocenten, nemlig efter Tralles Alkoholometer; her tror jeg nok, at man tænker paa Richters. Jeg antager, at man vil sympathisere med denne Bestemmelse, hvor man kun holder sig til undergjæret OI. Det kan ikke fremstilles, uden hvor man har Kjældere, der paa kunstig Maade ere gjorte kolde, og hvor OIlet er lagret i forholdsvis lang Tid, i 2—3—4 Maanedere. Det overgjærede OI er derimod meget hurtigt færdigt. Noget er færdigt i Løbet af 24 Timer. Andet bruger nogle Dage, 8—9—10 eller 14 Dage, men der er den Ulempe ved det overgjærede OI, at Alkoholmængden vedbliver at tiltage noget under denne Udvikling, saaledes at dersom man gaar ind i et Bryggeri i Dag og graderer eller foretager den Analyse, hvorved man bestemmer Mængden af Alkohol, kan det vise sig, at OIlet ikke er skattepligtigt, men kommer man saa igjen i Morgen, er Grænsen overstreden, og saa har den Vedkommende gjort Forbrydelse paa Bedrageri; han bliver straffet med disse enorme store Mulktter paa 2,000 Kr., og dog kan han ikke gjøre det Ringeste derfor, og han har ikke den fjærneste Fordel ved denne Overstridelse. Men dette vil ikke kunne undgaaes, uden at man sætter Procenten meget høit. Saa kommer dertil, at disse Overgjærings-Olsorter i Reglen ikke bruges meget. Det kunde være, at dersom Staten paa bairerst OI var særlig stor, vilde man efterhaanden finde paa at bruge det overgjærede OI. Men i saa Fald kunde man jo om halvtredie Aar eller før oversføre Staten paa

det saakaldte Hvidtøl, det overgjærede OI. Jeg tror, at man vil kunne simplificere Kontrollen og gjøre den uhyre bekvem, thi de Vedkommende ville ikke kunne tage feil af de Steder, hvor der produceres undergjæret og de Steder, hvor der produceres overgjæret OI, samt hvor man tilvirker disse to Sorter til sammen. Forskjellen er saa distinkt og bestemt, at der ikke vil kunne ske nogen Feiltagelse. Men der mangler her i saa Henseende en lille Bestemmelse i Lovforslaget, som jeg anser for absolut nødvendig, og det er den, at OIlet ikke maa blandes af den, som har det til Salg. Man maa ikke, naar det skattepligtige OI er gaaet ud, have Lov til at blande overgjæret OI eller Kulshyrevand sammen med det; thi derved vilde man jo omgaa Bestatningen og kunne omgaa den i en temmelig betydelig Grad. Denne Sammenblanding af OIsorter, mener jeg, maa være forbudt for alle Hændlende, for Alle, som igjen ville sælge. Selvfølgelig kan man ikke forbyde Folk hjemme i deres Hus at blande Bairerst- og Hvidtøl sammen, det er der saa Mange, som gjøre ogsaa nu, men man maa vel vogte sig for, at det bliver en Industri til Bedrøvelse for dem, som ikke kunne bekvemme sig til denne Omgaaen af Loven. Til § 6 har jeg en Bemærkning, som vil falde bort, dersom man fraviger dette at beskaffe overgjæret OI. Der staar nemlig, at der daglig skal optegnes, hvor meget saavel skattepligtigt som skattefrit OI der udbæveres fra Bryggeriet; men selv om man vil beholde Bestatningen af det overgjærede OI, maatte der ogsaa tilføies Noget til denne Bestemmelse; thi det synes at være til ingen Verdens Nytte, at man faar opgivet, hvor meget OI der gaar ud af Hvidtøl eller overgjæret OI, naar man ikke faaer at vide, hvor mange Procent dette OI har indeholdt af Ekstrakt, da det blev stillet til Gjæring. Uden dette vil det ikke give den allerfjærneste Støtte til en Beregning over, hvad der er gaaet ud af Bryggeriet; skal det fastholdes, maa der nødvendigvis tilføies: og den OIprocent, som det holdt, før Gjæringen indtraadte. I § 9 staar, at skattepligtigt OI ikke maa fraværes: Bryggeriet før efter Hovedgjæringens Tilendebringelse. Jeg kan ikke se Nytten af denne Bestemmelse, skøndt den ikke er til nogen særlig Besvær eller Ulempe for Bryggerierne; thi de ville aldrig falde paa at føre det bort, før Hovedgjæringen er endt, da det ellers er udrifteligt, og man ikke kan bruge det. De kunde føre det bort til andre Lagerkældere; men det kunne de kun gjøre, naar de have disse andre Lagerkældere, og Lagerkældere kan man ikke skule for Folk.

Det er fastsat, at de Justager, hvorpaa OIlet